

85. møde.

Fredag den 9. april kl. 11.

Formanden:

Fra medlem af folketinget *Erlendsson* har jeg modtaget meddelelse om, at han som følge af deltagelse i Europarådskonference i Strasbourg ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv fra og med den 20. april samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Fra økonomiministeren har jeg modtaget følgende skrivelse:

„København, den 6. april 1976.

Efter at medlem af folketinget Erik Sigsgaard har meddelt, at han ønsker at udtræde af folketinget med virkning fra og med den 21. april 1976, skal jeg anmode om, at der må blive foretaget nyvalg af 1 medlem til indtræden i *repræsentantskabet for Danmarks Nationalbank* i stedet for den pågældende fra den nævnte dato og indtil udløbet af den nuværende funktionsperiode den 31. marts 1981.

sign. Per Hækkerup“.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Lovforslag nr. 99. Fremsat 27/11 75. Første behandling 5/12 75. Betænkning 31/3 76. Anden behandling 7/4 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Glistrup (FP):

Sømandsskatteordningens væsentligste fortrin er, at det er en let administrabel

ordning. Der er derfor al mulig grund til at betænke sig, før man nu beslutter sig til, hvordan man vil stemme ved denne tredje behandling, for dette lovforslag, som det ligger efter andenbehandlingen i forgårs, går ud på, at man i meget vidt omfang læsionerer denne lette administrabilitet, som sømandsskatteordningen hidtil har haft som et af sine største prydmærker.

Det har jo været således, at radiotelegrafisterne, der ligger rundt omkring på verdenshavene, har kunnet klare disse ting, uden at det gav anledning til vanskeligheder eller problemer, men det tør nok siges, at når man nu skal til at have at gøre med, at man får en særlig gruppe sømænd, for hvem man skal til at foretage nogle andre beregninger, end man er vant til, så bliver det sværere, og næsten umuligt bliver det med den § 20, stk. 3, for så vidt angår gifte sømænd, hvor der pludselig skal til at indsættes et fradrag på det dobbelte af personfradraget og man skal finde ud af, om den gut, man nu får hyret i Manila, i grunden er gift i Argentina, eller hvad der er tale om, og hvordan det så nærmere skal finde udtryk i beregningerne.

Jeg tror, der er al mulig grund til at advare imod at gøre det, vi har gjort så mange gange i dette folketing på skattelovgivningsområdet, nemlig at indføre noget, hvorom de, der sidder med det ude i det praktiske liv, vil sige: det her er noget forfærdeligt sjusk og en umulig ting. For dette lovforslags meget små fordele ud fra alle betragtninger sælger vi faktisk noget væsentligt og gør det hele til noget mismask at administrere. Bedre er det selvfølgelig heller ikke, at man nu vil ophæve den administrationsfordel, der har ligget i sømandsskatten, ved at hvert lønningsår kunne opgives for sig, men det debatterede vi jo i forgårs, så det skal jeg ikke gå videre ind på.

Men ud over at man altså forringer administrationseffekten i det, så tør det nok siges, at når man kigger direkte på indholdet, må det være de momenter, som hr. Jes Schmidt fremdrog ved debatten i onsdags, som må være afgørende, nemlig at går man nu i gang med at diskriminere mod udenlandske søfolk, går man i gang med at gøre et valuta-indtjenende erhvervs forhold dårligere, og efter at vi nu har fået tingene samlet på blad nr. 636, der viser, hvad forslaget går